

ΧΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΛΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

Τόμος Ε΄.

ΑΡΙΘΜ. 18 (114).

Συνδρομή, δεχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1.ουλίου εκάστου έτους, εξαμήνος μόνον
και προπληρωτέα: Πανταχού φράγκ. γρ. 12½ ή μάρκ. 10.

ΕΤΟΣ Ε΄.

τῆ 15/27. Σεπτεμβρίου 1889.

ΤΑ ΚΟΙΛΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΗΣ.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΦΛΟΙΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ

ὑπὸ Β. φ. Βολφσχόφερ.

Ὑπὸ τὴν γενικὴν ὀνομασίαν „σπήλαιον“ δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πάντα κοῖλον χῶρον, ἐν γένει δὲ πᾶν μέγα χάσμα, εὐρισκόμενον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς γῆς. Τὰ κοιλώματα ταῦτα προκύπτουσι εἴτε ἐκ φυσικῶν αἰτίων εἴτε διὰ τῆς μᾶλλον ἢ ἥττον δραστηρίου ἐνεργείας τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν. Κατὰ ταῦτα διαιροῦμεν τὰ σπήλαια εἰς φυσικὰ καὶ τεχνητὰ ἤτοι χειροποίητα. Ἐνταῦθα παρατηρητέον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι τα φυσικὰ εἶναι ἀναρίθμητα, ἐνῶ τὰ χειροποίητα οὔτε κατὰ τὸν ἀριθμὸν οὔτε κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν εὐρυχωρίαν δύνανται πρὸς ἐκεῖνα νὰ παραβληθῶσιν. Ἐκτὸς τούτου τὰ αὐτοφυῆ σπήλαια ἕνεκα τοῦ θαυμασίου αὐτῶν σχηματισμοῦ προσελκύουσι πολλῶ μᾶλλον τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν ἢ τὰ ὑπὸ ἀνθρωπίνων χειρῶν πεποιημένα. Ὁσαύτως παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντα σπήλαια εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πολὺ ὀλιγώτερα τῶν πράγματι ὑπαρχόντων. Ὁ ἡμέτερος πλανήτης περιέχει ἐξ ἅπαντος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτοῦ πολλὰ εἰσέτι μυστηριώδη χάσματα, τὰ ὁποῖα ἴσως οὐδέποτε θὰ πατήσῃ ἀνθρώπινος ποὺς, ἀν μὴ ἡ σύμπτωσης, ἢ συνήθης αὐτῆ ἐπίκου-

ρος πασῶν τῶν ἀνακαλύψεων, ἀνεύρῃ αὐτά, ἢ καὶ ἡ ἐπιστήμη στηριζομένη ἐπὶ ἀσφαλῶν προϋποθέσεων.

Τὸ συνηθέστατον εἶδος τῶν αὐτοφυῶν τούτων τῆς γῆς κοιλωμάτων εἶναι τὰ σπήλαια τῶν σταλακτιτῶν. Ὁ σταλακτιτῆς λίθος εὐρίσκεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ σπήλαια τὰ ἀποτελούμενα ἐξ ἀβεστολίθου. Τὰ σπήλαια ταῦτα εἶναι ὡς γνωστὸν ὠραιότατα καὶ ἀνεκὰθεν διήγειραν τὸν θαυμασμόν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν εἶναι ζωγραφικώτατος διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἀποχρώσεων αὐτῶν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν σχημάτων, τὰ ὁποῖα φαίνονται πολλάκις ὡς διὰ τῆς γλυφίδος τοῦ ἀγαλματοποιῦ παραχθέντα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου τὰ τειχώματα ἀπαστρέπτουσι χρῶμα λευκόν, ἐρυθρόν, πράσινον, κίτρινον ἢ κυανόχρον.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον οἱ γεωλόγοι ἐν ἀπορίᾳ διατελοῦντες περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν προκύπτουσι τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα σχήματα καὶ ποικιλώτατα χρώματα, ἀφίκοντο ἐπὶ τέλους εἰς το τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος τούτου παρέχον συμπέρασμα, τὸ ἐξῆς:

Ὁ ἀβεστολίθος ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀραιότητος δὲν

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΔΑΓΕΡΡΟΣ,

Εφευρέτης τῆς φωτογραφίας.